

Allah Bilir

– NEJAT HOCA · 28 Aralık 2024

Bir sessizlik çöker üstüme,
gecenin derinliklerinde adını fısıldar yıldızlar,
ama yalnız Allah bilir nerelerdesin.
Sahi, hangi rüzgar alıp götürdü seni?
Hangi yol, hangi menzilin gölgesine bıraktı adımlarını?
Söyleyemezsin, bilirim...
Çünkü sen sustuğunda, dünya susar.
Sustuğunda, içimde bir fırtına başlar.
Özlemin ağırdır; taşınmaz, anlatılmaz.
Bir vuslat hayaliyle yanıp tutuşurken,
her nefeste çoğalır adın,
ama Allah bilir, hangi dudağa mühüredür gülüşün.
Hangi çiçeğe dokunur ellerin?
Hangi ağacın gölgesinde saklar ruhunu?
Bıraktığın yerden, yüreğim hâlâ seni bekler.
Her köşe başında, her sabah ezanında,
adını anar sessizce,
çünkü yalnız Allah bilir nerelerdesin.
Kimi zaman bir yağmur damlasında ararım seni,

kimi zaman bir rüzgarın uğultusunda...
Hangi denize karıştı bakışların?
Hangi ufka savruldu hüznün?
Ben hâlâ burada,
sana yetişememiş bir dua gibi,
eli boş ve dermanı kırık.
Bilirim, sana varmak nasip değil,
ama her adımda sana bir kez daha düşerim.
Hangi iklimi sevdin bilmem,
hangi kuşların şarkısını dinlersin?
Sadece Allah bilir nerelerdesin...
Ve ben, o bilinmezin kıyısında,
her gece bir dua serpiyorum boşluğa:
“Gel...”
Ama bilirim ki, kader ne derse odur.
Ve eğer yollarımız hiç kesişmeyecekse,
Allah yine bilir, ondan böyle yazılmıştır.